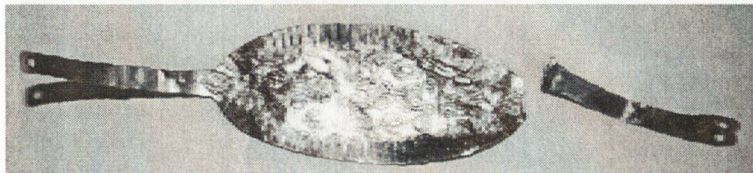
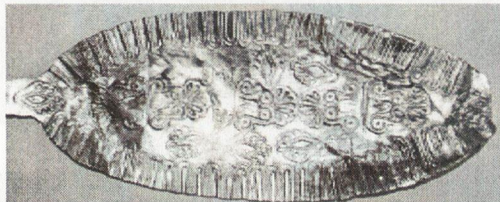

"полумаската") във функцията ѝ на героизиращо позлатяване на мъртвия аристократ, докато на юг тези атрибути все още запазват функцията си, както показва новата находка от Тополчане. И географията на разпространение на двата типа предмети потвърждава подобна хронологическа картина: маските са на юг от Хемус, докато шлемовете досега са намирани само около Дунав. Вероятно и овалната полумаска от "Колекция В. Божков" е била изготвена специално за погребалния

1. „Полумаска“ от „Колекция В. Божков“

2. „Полумаска“ от „Колекция В. Божков“

3. Маска от „Колекция В. Божков“

обряд, което показва тясна функционална връзка между маската и пекторала, който в Тракия, а

и в Македония, е бил изработван със същите ритуални цели.

Ако си представим едно виртуално тяло, изградено от скъпоценните предмети, ще видим, че то е обозначено на всички равнища чрез "маска" - главата (шлем с очи, "полумаска" с уста), торса (огърлица, нагръдник или ризница, маркирани с маска на Медуза), краката (наколенник с маска на автохтонната Богиня). Така маската присъства и в трите сфери на антропоморфизирания природен и социален космос, за да трансформира в безсмъртен герой своя носител, който е синтез на трите идеологически функции в индоевропейското общество (Dumezil 1977): жреческа (главата), военна (корпуса) и икономическа (краката). В критичния момент на своя социално-политически живот владетелят си "слага маската", за да възприеме новата си идентичност на безсмъртен герой.